

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 30 d'agost de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

19. Pregar i servir amb alegria: Santa Kateri Tekakwitha, la primera santa nativa nord-americana

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Ara, continuant la nostra catequesi sobre el tema del zel apostòlic i la passió per l'anunci de l'Evangelí, mirem avui santa Kateri Tekakwitha, la primera dona nativa d'Amèrica del Nord que va ser canonitzada. Nascuda pels volts de l'any 1656 en un poble a la part alta de l'estat de Nova York, era filla d'un cap Mohawk no batejat i d'una mare cristiana, Algonchina, que va ensenyar a Kateri a resar i a cantar himnes a Déu. Molts de nosaltres també hem estat presentats al Senyor per primera vegada en l'àmbit familiar, sobretot per les nostres mares i àvies. Així comença l'evangelització i, de fet, no ho oblidem, la fe sempre és transmesa en dialecte per les mares, per les àvies. La fe s'ha de transmetre en dialecte i nosaltres l'hem rebut en aquest dialecte de les mares i àvies. L'evangelització sovint comença així: amb gestos senzills, petits, com els pares que ajuden els fills a aprendre a parlar amb Déu en la pregària i que els expliquen el seu amor gran i misericordiós. I les bases de la fe, per a Kateri, i sovint també per a nosaltres, s'han posat d'aquesta manera. Ella l'havia rebut de la seva mare en dialecte, el dialecte de la fe.

Quan Kateri tenia quatre anys, una greu epidèmia de verola va afectar el seu poble. Tant els seus pares com el seu germà gran van morir, i la mateixa Kateri va quedar plena de cicatrius a la cara i amb problemes de visió. A partir d'aquell moment, Kateri va haver d'afrontar moltes dificultats: sens dubte les físiques pels efectes de la verola, però també les incomprendiments, les persecucions i fins i tot les amenaces de mort que va patir després del seu baptisme, el diumenge de Pasqua de 1676. Tot això va donar a Kateri un gran amor per la creu, signe definitiu de l'amor de Crist, que es va entregar fins al final per nosaltres. El testimoniatge de l'Evangelí, de fet, no afecta només allò que és agradable; també hem de saber portar amb paciència, amb confiança i esperança les nostres creus diàries. La paciència, davant les dificultats, davant les creus: la paciència és una gran virtut cristiana. Qui no té paciència no és un bon cristià. La paciència de tolerar: tolerar les dificultats, i també tolerar els altres, que a vegades són avorrits o et donen maldecaps... La vida de Kateri Tekakwitha ens mostra que qualsevol desafiament es pot vèncer si obrim el cor a Jesús, que ens concedeix la gràcia que necessitem: paciència i cor obert a Jesús, aquesta és una recepta per a viure bé.

Després de ser batejada, Kateri va haver de refugiar-se entre els Mohawk en la missió dels jesuïtes a prop de la ciutat de Montreal. Allí anava a missa cada matí, dedicava temps a l'adoració davant el Santíssim Sagrament, resava el rosari i vivia una vida de penitència. Aquestes pràctiques espirituals seves impressionaven a tots a la Missió; van reconèixer en Kateri una santedat que atreia perquè naixia del seu amor profund a Déu. És propi de la santedat, atraure. Déu ens crida per atracció, ens crida amb aquest desig de ser a prop nostre i ella ha sentit aquesta gràcia de l'atracció divina. Al mateix temps, ensenyava els infants de la Missió a pregar i, a través del compliment constant de les seves responsabilitats, inclosa la cura dels malalts i dels ancians, oferia un exemple de servei

humil i amorós a Déu i al proïsme. La fe sempre s'expressa en el servei. La fe no és per a maquillar-se un mateix, per a maquillar l'ànima: no, és per a servir.

Encara que se l'encoratjava perquè es casés, Kateri volia dedicar per complet la vida a Crist. Incapaç d'entrar en la vida consagrada, va emetre un vot de virginitat perpètua el 25 de març de 1679. Aquesta elecció seva revela un altre aspecte del zel apostòlic que ella tenia: la dedicació total al Senyor. Naturalment, no tots som cridats a fer el mateix vot que Kateri; però cada cristià és cridat cada dia a comprometre's amb un cor indivís en la vocació i missió que Déu li ha confiat, servint-lo a ell i al proïsme en esperit de caritat.

Estimats germans i germanes, la vida de Kateri és un testimoniatge més del fet que el zel apostòlic implica tant una unió amb Jesús, alimentada per la pregària i els sagraments, com el desig de difondre la bellesa del missatge cristià a través de la fidelitat a la vocació pròpia. Les darreres paraules de Kateri són precioses. Abans de morir va dir: "Jesús, t'estimo."

Per tant, també nosaltres, traient forces del Senyor, com ho va fer santa Kateri Tekakwitha, aprenem a fer les accions ordinàries de manera extraordinària, i així créixer cada dia en la fe, en la caritat i en el testimoniatge zelós de Crist.

No ens n'oblidem: cada un de nosaltres és cridat a la santedat, a la santedat de cada dia, a la santedat de la vida cristiana comuna. Cadascun de nosaltres té aquesta crida: seguim per aquest camí. El Senyor no ens faltarà.